

CEFR ย่อมาจาก The Common European Framework of Reference for Languages คือ ด้ว้มาตรฐานสากล ที่ใช้ในการวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยจะแบ่งออกเป็น 6 ระดับ ตั้งแต่ A1 สำหรับผู้เริ่มต้นไปจนถึง C2 สำหรับระดับเชี่ยวชาญ ซึ่งการสร้างมาตรฐานนี้ขึ้นมาทำให้ง่ายต่อการเรียนและการสอน

ระดับ (C 2 คือมากที่สุด, A1 คือน้อยสุด)

- C2 (Very Proficient)

เข้าใจและมองเห็นภาพได้ทั้งจากการอ่านหรือได้ยินอย่างชัดเจน สามารถสรุปข้อมูลจากหลายๆแหล่ง นำมาปรับคำและเชื่อมโยงถึงกันได้ มีความรู้ มีความเข้าใจภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว แม้ว่าจะเป็นที่ปรึกษาที่ที่มีความซับซ้อน

- C1 (Proficient)

เข้าใจความต้องการที่หลากหลายหรือหนังสือที่มีความยาวได้ มีความรู้ ความเข้าใจภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่วและไม่ใช้เวลานานมากนัก แต่ยังคงใช้ภาษาในการพูดคุยตั้งแต่ระดับไม่เป็นการไปจนถึงทางการได้อย่างยืดหยุ่น และสามารถทำความเข้าใจและเขียนเรื่องซับซ้อนออกมาได้

- B2 (Intermediate)

เข้าใจใจความหลักของเรื่องราวที่ซับซ้อนไม่ว่าจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรม รวมถึงในเชิงของความเชี่ยวชาญพิเศษ สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้โดยปราศจากความเครียด สามารถเขียนอธิบายเนื้อหาได้หลากหลายหัวข้อ และอธิบายปัญหาจากการบอกข้อดีข้อเสียได้

- B1 (Pre-Intermediate)

เข้าใจจุดประสงค์หลักของสถานการณ์ที่เป็นพื้นฐาน เช่น ที่ทำงานงาน, โรงเรียน, การท่องเที่ยว เป็นต้น สามารถจัดการส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยว สามารถสื่อสารด้วยเรื่องที่คุ้นเคยอยู่แล้วได้ และสามารถอธิบายประสบการณ์ของเหตุการณ์, ความฝัน, ความต้องการส่วนตัว ด้วยเหตุผลหรือมีลักษณะเป็นแผนการได้

- A2 (Beginner)

เข้าใจประโยคที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน สามารถสื่อสารเรื่องที่เป็นกิจวัตรหรือคุ้นเคยอยู่แล้วได้ และสามารถอธิบายประวัติอย่างง่ายของตัวเองได้

- A1 (Starter)

เข้าใจประโยคที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเอง ถามและตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนบุคคลได้ เช่น ของที่มี สถานที่อยู่อาศัย และสามารถโต้ตอบกับผู้อื่นได้ แต่ต้องพูดซ้ำและชัดเจน